

UN PONT DE LLETRES PER A
CARLES SALVADOR



EDICIONS EL PONT

UN PONT DE LLETRES PER A
CARLES SALVADOR

UN PONT DE LLETRES PER A CARLES SALVADOR

**OBRA COLLECTIVA COMMEMORATIVA
DE L'HOMENATGE A CARLES SALVADOR**

Celebrat el 25 d'octubre del 2015
per El Pont Cooperativa de Lletres
al Teatre del Raval de Castelló de la Plana



EDICIONS EL PONT



Edició especial limitada: desembre del 2015

- ☉ Dels textos i poemes: els seus autors
 - ☉ Del retrat de la coberta: Cabedo Torrents (1955)
 - ☉ Il·lustracions dels poemes: vetavisual.com
 - ☉ Il·lustració al poema de Manel Pitarch: recreació del cartell promocional de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana dissenyat pel pintor Josep Obiols (1922)
 - ☉ Il·lustració al poema de Josep Lluís Abad: Luís Contreras Pardo
 - ☉ Fotografies: Marcela Añón Fontanet
- Coordinació editorial: Josep Porcar i Vicent Jaume Almela
Correcció lingüística: Manel Pitarch

Disseny, composició i compaginació: vetavisual.com

Impressió: Llar Digital

ISBN: 978-84-608-4281-1

Dipòsit legal: CS 506-2015



el pont
COOPERATIVA DE LLETRES

www.elpontdeleslletres.cat

contacte@elpontdeleslletres.cat

A. M. Carles Salvador, carrer de la Mola, 8, 12160 Benassal

AQUESTA ÉS UNA OBRA COL·LECTIVA D'EL PONT COOPERATIVA DE LLETRES. Els autors consenten la difusió dels poemes d'aquest llibre d'acord amb les normes internacionals (amb jurisdicció específica a l'estat espanyol) de la llicència Creative Commons, segons les disposicions de *reconeixement*, *no comercial* i *sense obres derivades* de la ©2.5 Spain License. Per tant, els versos d'aquest llibre poden ser reproduïts amb finalitats NO comercials, citant-ne explícitament el nom de l'autor i sense fer-hi cap mena de modificació que pugui alterar la integritat de l'obra.

TAULA

- 9 Presentació. Un pont de lletres per a Carles Salvador
VICENT JAUME ALMELA
- 13 Pròleg. Fotografies permanents de Carles Salvador
LLUÍS MESEGUER
- 17 Poema de tardor
CARLES SALVADOR I ARTUR ÀLVAREZ
- 19 A Carles Salvador
SUSANNA LLIBERÓS
- 21 Joia
VICENT JAUME ALMELA
- 23 La barca exprés
ANTONI ALBALAT
- 25 Homenatge a Carles Salvador
MANEL PITARCH
- 27 Sant Pau d'Albocàsser, octubre del 33
JOSEP PORCAR
- 29 Solcant abismes
ROMÀ BERNAD I NEGRE
- 31 Escriure poemes no canvia el món
JOSEP LLUÍS ABAD I BUENO
- 33 Lletra i solcs
REIS LLIBERÓS
- 35 Idil·li
CARLES SALVADOR I ARTUR ÀLVAREZ
- 37 Elogi de la meua terra
CARLES SALVADOR



UN PONT DE LLETRES PER A CARLES SALVADOR

VICENT JAUME ALMELA I EIXAU
President d'El Pont Cooperativa de Lletres

PODEM DEFINIR EL PONT COOPERATIVA DE LLETRES com un espai de trobada, cooperació i difusió de l'activitat literària en valencià. La nostra associació naix fruit de l'interés d'un grup d'escriptors de les comarques de Castelló que decideix unir esforços amb el propòsit de compartir i fer present en la societat les creacions dels autors contemporanis, sense deixar de reivindicar els clàssics. Tenim com a punt partida el fet d'impulsar el valencià, de viure'l en societat i fer-lo així protagonista a través del teixit divers d'escriptors de la nostra terra i en la nostra llengua, o el que és el mateix: fem cultura en català, el nostre valencià.

Les paraules que donen nom a l'associació, *El Pont Cooperativa de Lletres*, responen a la simbologia i a la funcionalitat d'un pont: construir un pont significa unir allò que està separat per a superar obstacles. És el que preteníem de bon començament, mantenir un espai de trobada entre autors i lectors a les comarques de Castelló, si més no. A partir d'aquesta idea inicial, hem connectat diferents formes d'entendre l'escriptura, d'intercanviar perspectives literàries, de dur a terme projectes comuns i de fer visible l'art de la literatura feta a les nostres comarques. Vet ací el sentit cooperatiu, el treball d'entesa que ens porta al conreu de les lletres, i a això ens dediquem.

El Pont i la figura de Carles Salvador formen i sempre formaran un nexa d'unió. I és així des del 25 de setembre del 2010, quan l'Aula Carles Salvador –seu de l'eminent fundació que porta el seu nom a Benassal– fou l'escenari on va nàixer oficialment El Pont Cooperativa de Lletres. En aquell moment

ens acompanyava, com a amfitrió i soci fundador, el prohoms benassalenc Pere Enric Barreda, un dels principals estudiosos de l'obra de Salvador. El bressol simbòlic ja revelava la intencionalitat de descentralitzar l'activitat cultural i de contribuir al guany de protagonisme dels pobles de les nostres comarques, però també, i sobretot, hi havia la voluntat de retre homenatge al mestre, poeta i lingüista Carles Salvador, figura cabdal de les lletres i de la innovació pedagògica del segle XX al País Valencià; un referent senyera per al nostre col·lectiu.

I així va començar a bastir-se aquest pont format, aleshores, per més de quaranta escriptors: poetes, narradors, assagistes, crítics, cantautors i lletraferits en general de les comarques castellonenques. L'any 2011, la I Trobada Literària d'El Pont es va celebrar a Morella. Alhora tenia lloc la nostra primera assemblea com a associació, avinenteses que vam aprofitar per convidar els ciutadans de Morella a presentacions de llibres i altres actes. Allí mateix, al Jardí dels Poetes concretament, vam retre homenatge a Carles Salvador i hi deixàrem constància física i simbòlica de l'esdeveniment. Després, amb la celebració de les *Lectures en Veu Alta* de la seua obra, hem estat presents a diferents fires del llibre, per tot arreu del territori, sobretot durant aquest any 2015, especialment pels homenatges a València i a Castelló.

Coincidint amb el nostre cinquè aniversari, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua va nomenar Carles Salvador *Escriptor de l'Any 2015*. Per la rellevància del nomenament i pel que representa per al nostre col·lectiu, vam tindre el plaer de recordar-lo doblement. En primer lloc, el 13 de juny, durant la V Trobada Literària d'El Pont, a l'Aula Museu Carles Salvador de Benassal, amb l'assemblea anual de socis i una jornada que culminava, sota el pòrtic de La Mola, amb un homenatge organitzat per El Pont amb les participacions destacades de Maestrat Viu, dels alumnes i dels mestres de l'escola pública Alcalde Fabregat i de l'IES de Benassal, del grup de teatre L'Enfilat i de la muixeranga Conlloga de la Plana. També hi col·laboraren representants de l'àmbit institucional, cultural i educatiu, amb paraules sobre la seua obra i recitats dels seus poemes. La trobada finalitzà amb un recorregut guiat per *l'Itinerari Carles Salvador*.

Més recentment, vam retre un segon gran homenatge en memòria seua. Se celebrà el 25 d'octubre 2015 al Teatre del Raval de Castelló de la Plana, organitzat conjuntament per El Pont Cooperativa de Lletres i el grup de teatre L'Enfilat, amb el patrocini de l'Ajuntament de Castelló. La societat castellonenca va poder gaudir de l'espectacle *Un pont de lletres per a Carles Salvador, la força d'un idioma*. Presentat per l'escriptor Antoni Pitarch, l'acte va comptar amb la participació del catedràtic i membre de l'AVL Lluís Meseguer, que va glossar la figura i l'obra de Salvador. La part central de l'homenatge va anar a càrrec del grup teatral l'Enfilat, que va representar l'espectacle *Carles Salvador, la força d'un idioma*. Amb el títol genèric *Un pont de lletres per a Carles Salvador*, els poetes d'El Pont van fer una lectura de poemes propis inèdits, creats especialment per a l'ocasió: Susanna Lliberós, Vicent Jaume Almela, Manel Pitarch, Josep Porcar, Romà Bernad, Josep Lluís Abad i Reis Lliberós. Com a cloenda, el també membre d'El Pont i cantautor Artur Álvarez va cantar amb guitarra dos poemes de Carles Salvador, *Idíl·li* i *Poema de tardor*, les partitures dels quals també reproduïm en les pàgines següents.

Aquest llibre recull tots els poemes interpretats pels poetes d'El Pont durant aquell vespre de tardor en homenatge al mestre de Benassal, al qual també s'hi ha volgut unir, amb una obra visual, el poeta Antoni Albalat. Desitgem que aquest volum siga una aportació digna a la memòria de Salvador i, alhora, d'interés i gaudi per als lectors. I, com no, celebrem poder afegir aquesta nova obra col·lectiva a l'homenatge permanent que aquest grup literari ret al mestre, perquè ell dóna sentit a la nostra vida literària des d'aquell naixement a l'Aula Museu Carles Salvador de Benassal el 25 de setembre del 2010.



En un dels ponts que travessen la rambla Carbonera, els mestres Carles Salvador i Enric Soler i Godes donen testimoni, amb un grup d'estudiants, de la Primera Colònia Escolar Valencianista, celebrada a Sant Pau d'Albocàsser l'agost del 1933

FOTOGRAFIES PERMANENTS DE CARLES SALVADOR

LLUÍS MESEGUER

Acadèmia Valenciana de la Llengua
Universitat Jaume I
El Pont Cooperativa de Lletres

VISTA DES DE LES COMARQUES DE CASTELLÓ, pont entre el País Valencià, l'Aragó i Catalunya, la figura del mestre i escriptor Carles Salvador i Gimeno es pot representar amb cinc fotografies: la primera, en la publicada pel *Diario de Castellón* el 19 d'agost del 1927, sobre l'homenatge que li tributaren els escriptors i artistes pel seu «Glosari», que apareixia en el periòdic, i abans en *Libertad* i en *Heraldo de Castellón*, i després en *Diario de la mañana*. En la fotografia, l'autor apareix entre Bernat Artola i Joan Baptista Adsuara. Això implicava la participació d'aquestes terres en la voluntat de modernitat europeista.

Carles Salvador, des del Benassal on exercia el magisteri, hi havia escrit sobre la modernització de la societat valenciana: «La major, Castelló; la mitjana, València; la petita, Alacant. De Nord a Sud, de major a menor: és l'escala revalencianitzadora de les nostres comarques».

La segona pertany als diaris de València i de Castelló de la Plana del 29 de maig del 1928. Hi apareix un Carles Salvador jove i mudat, amb motiu d'haver guanyat la Flor Natural dels cinquantens Jocs Florals de Lo Rat Penat, amb el poemari «Botànica», fonamentat en el seu amor al paisatge i a la terra com a font de la literatura. En la mateixa pàgina apareixia la Reina d'aquelles festes, la *miss* Pepita Samper, una de les manifestacions de l'*star system* valencià d'aquells anys. I també

Bernat Artola, que, havent rebut la Viola en aquells Jocs, hi fou declarat Mestre en Gai Saber. Això posava la poesia valenciana també en les diverses vies de les recerques i les plenituds de la cultura hispànica i europea dels anys vint i trenta: la Generació del 1930.

Poc abans, Carles Salvador havia escrit que «a Castelló l'espiritualisme s'intensifica, car no cal preocupar-se de banalitats ni calendaris. Beneita ciutat de la Pàtria!». I també, i sobretot: «Qui havia parlat de localisme? Amics d'Europa! Amics de la Serenor, de la Ciència, de l'Art».

La tercera i la quarta van molt vinculades, també amb aquella Generació que il·luminà la Segona República i el projecte d'Estatut d'Autonomia amb la creació periodística i literària, i sobretot, amb la renovació pedagògica. En la realitzada després del 30 de desembre del 1932, al pati de l'Institut de Segona Ensenyança –l'actual Francesc Ribalta–, una nombrosa colla de mestres valencianistes li reten homenatge després de la conferència que hi pronuncià sobre «El bilingüisme a l'escola», davant de l'agrupació de Mestres de Llevant, posant la llengua en l'agenda fonamental del progrés social; i per cert, coincidint en les setmanes en què es recollien les signatures de les Bases Ortogràfiques o Normes de Castelló, en les quals ell tenia rellevància per la seua vinculació amb Pompeu Fabra, i amb el valor de la unitat de la llengua per a la seua vitalitat futura. Per això, al costat del mestre apareixen Gaeta Huguet Segarra, els germans Soler Godes, Joan Manuel Borràs Jarque, Francesc Esteve, Antoni Porcar, o J. M. Boix i Sentmartí. I en la feta durant l'estiu del 1933, sobre un pont travessat en una excursió dels estudiants i els mestres de la Colònia Valencianista de Sant Pau d'Albocàsser, es veuen les figures dels xiquets que patirien després la postguerra, els mestres de la renovació i la valoració de la terra, i damunt d'ells la senyera.

Passà la guerra, i la postguerra tení les voluntats literàries, socials i polítiques. I la cinquena fotografia és ja de la primavera del 1955, pocs mesos abans de morir el mestre –ja no de Benassal, sinó de Benimaclet. El *Mediterráneo* –diari únic i controlat de la ciutat– publicava el 15 de març del 1955 la notícia i el text del poema guanyador del certamen

literari de les festes de la Magdalena, titulat *Dins l'aire net*. Al costat de les imatges i la crònica del fet, els últims versos –dels penúltims poemes– de Carles Salvador cantaven:

*Anem, que l'Horta és bella i és curt nostre viatge;
que els nostres ulls no obliden el més tendre llenguatge
i siguen els silencis com roses en esclat.*

Resulta impossible d'oblidar que precedien en set anys un dels millors poemes escrits mai sobre Castelló de la Plana, el titulat «Mural de Castelló», que guanyà el certamen literari del 1962 –el mateix any de l'Aplec on participaren Raimon, Joan Fuster o Joan Francesc Mira, organitzat pel Centre Excursionista de Castelló; i per cert, del treball ingent de la Fundació Huguet... Cal remarcar que el títol del poema, de Vicent Andrés Estellés, no és sinó un inici conceptual del màxim poema escrit sobre aquesta antiga part de l'Europa històrica, social, cultural i literària: el *Mural del País Valencià*.

Les cinc fotografies són una crònica visual de qui, mestre de Benassal i de Benimaclet, valencianista amic i col·laborador dels artistes i literats de totes les tendències, escrigué glosses sobre els avatars del seu país en el món –seguint el seu ex libris: «València per damunt de tot»; i el vers magistral: «Sols esta pau, este cel i esta terra»–, i llegà un testimoni moral, ideològic i estètic, que, servat per Sofia Salvador la seua filla, l'estudiós Ricard Blasco, o el cronista i llatínia Pere Enric Barreda, i socialitzat per la Fundació Carles Salvador, interpel·la encara la vida, els pensaments i els drets, de les escoles, els literats, els periodistes, els excursionistes, els ciutadans del País on deixà les pàgines de *Vermell en to major*, *El maniquí d'argila*, *L'auca de les oques*, *Veles i gavines*, o *L'amor camí del cel*. Són el pont que ha unit i ha d'unir el País a la llibertat i al món.



Poema de tardor

Carles Salvador

Artur Álvarez

Musical score for the song "Poema de tardor". It consists of two staves of music in 4/4 time. The tempo is marked as quarter note = 100. The key signature has one sharp (F#). The first staff contains the main melody with chords Em, Am, D7, G, C, and B7. The second staff starts at measure 7 and contains the melody with chords C and Em.

Han soterrat la vella
que feia mitja al raig de sol
i el jove que collia roses vermelles
al tany dels llavis pàl·lids.

Les joves cadernereres
refilen els flautins.
I les figues blanques torcen el coll
entre el codony i el préssec d'or.

*Van rovellant-se els arbres
dins l'aire tardoral.
Van rovellant-se els arbres
dins l'aire tardoral.*

El cotó-en-pèl de les núvoles emmotlla
les roques lluents de la muntanya calba.
L'herba de les olives s'acurruca en feixos.
L'espígol afila les llances en l'aire fresc.

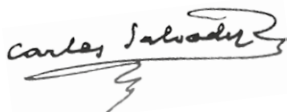
*Van rovellant-se els arbres
dins l'aire tardoral.
Van rovellant-se els arbres
dins l'aire tardoral.*

Poema de tardor

Van rovellant-se els arbres
dins l'aire tardoral.
Han soterrat la vella
que feia mitja
al raig de sol
i el jove que collia roses
vermelles
al tany dels llavis pàl·lids.
Oh, els mocadors de fil estampats!

Comencen a refilar
els flautins
de les joves cadernereres
i les figues blanques torcen el coll
entre el codony olorós,
el préssec de molla d'or
i el raïm que s'acosta al cup.

El cotó-en-pèl de les núvoles
emmotlla les roques lluent
de la muntanya calba.
L'herba de les olives
s'acurruca en feixos.
L'espígol afile les llances en l'aire fresc.
La perdiu que resta canta i riu
com l'infant matiner que va a l'escola.

A handwritten signature in black ink that reads "Carles Salvador". The signature is written in a cursive style and is underlined with a long, horizontal stroke that ends in a small flourish.



el bes per les parets d'aquella cosa blanca d'aquell carrer estret



A Carles Salvador

SUSANNA LLIBERÓS

Aquesta riba verda és més verda que abans
després de construir la veu amb passes fermes
i de no defallir en fer la vista enrere.
Som amos i senyors del que amaguen els llavis,
som profeta i deixeble,
senyor i concubina,
som el llit i la son
i hem sentit com abans la fruïció del signe.
Per tot això s'escau el teu record immens imprès en cada lletra.
Del teu llegat espremем cada dia les albaes del mot,
del teu palmell estés s'enfilen cap als ulls el sintagma i la terra.
Tots els vermells refan amb contundència la rosa més invicta
com tots els llavis volen pels vents huracanats de cada vers
o el bes per les parets d'aquella casa blanca d'aquell carrer estret.
Ara que sembla que el negre no és tan negre,
que aquell esforç titànic ha anat solcant la mar,
serem vaixell i roca,
serenor i tempesta que esguitarà de poemes el temple.
D'una mà buida naix la primavera,
del teu palmell estés s'enfilen el sintagma i la terra cap al cel
com si vingueres ara, caminant amb pas ferm, a dir els versos fets
a la llar i en la calma d'aquella casa blanca, d'aquell carrer estret.



Broll de saviesa transmesa per ancestrals camins

Joia

VICENT JAUME ALMELA I EIXAU

Bella parla de nostra terra
broll de saviesa transmesa
per ancestrals camins
creuant boires del temps.

Ressò en la barrancada,
flaire de la vall obert,
remor d'afraus en planura,
marinera a trenc d'onada
gojosa sota el blau immens.

Llengua de prec i esperança
d'enyor i cançó de bres.
Esclat farcit de paraules
d'Artola, Peris, Manel Garcia,
Matilde, Marzà, Estellés,
Campos, Serra, Pascual Tirado,
Carles Salvador, Fuster,
eres l'estima d'un poble
senyera de fidels anhels.

Llengua amb raó lluitadora
passió de la mar i el vent
fontana d'aigües vives
guarnidora d'harmonies,
joia de bategar etern.

Llengua que agermana
empremtes de llibertat,
pell del so de ma veu
que amb orgull floreix.
Voler que suau s'enlaira
més enllà de tot sentiment.

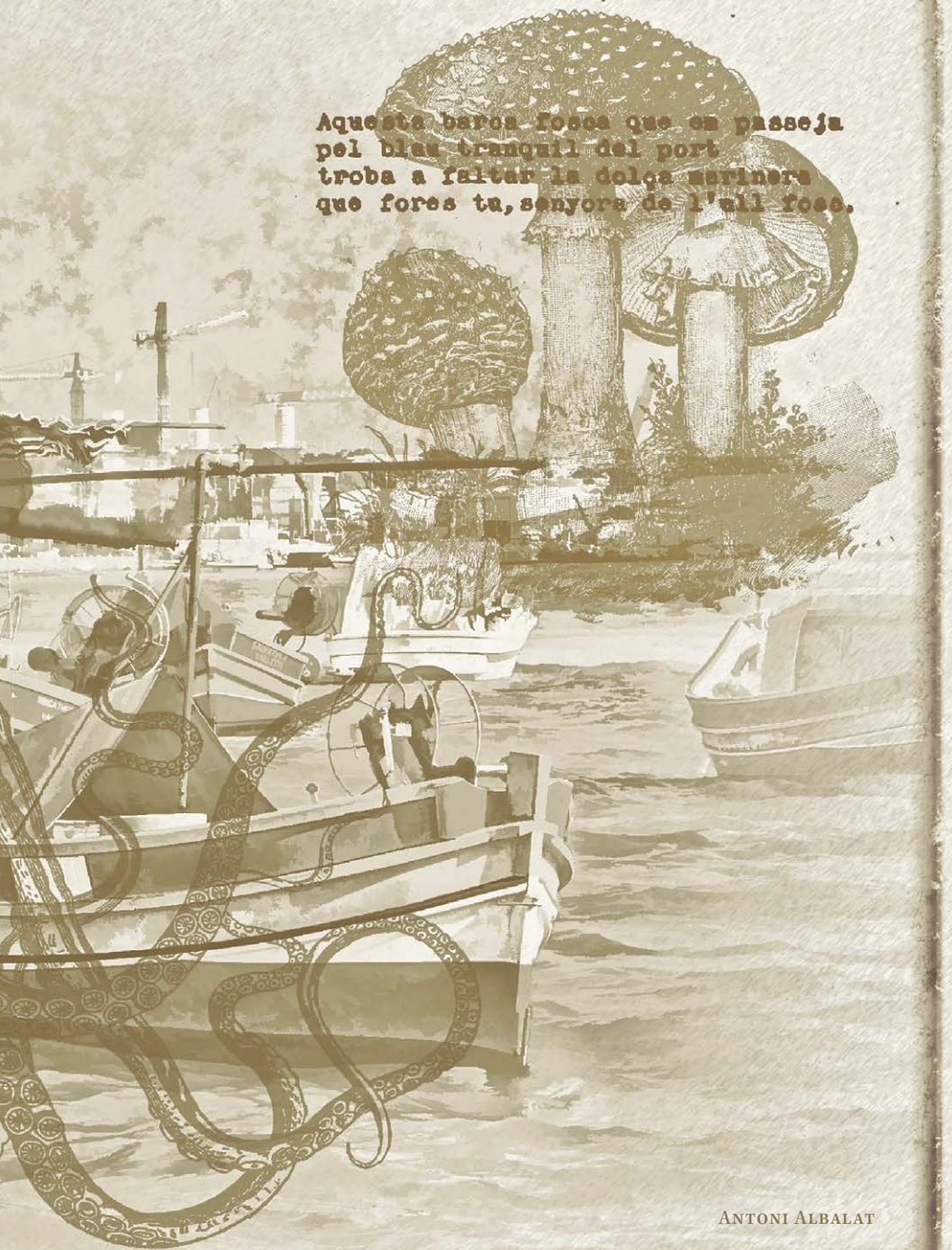


83

NW

50
60
220
230
240

Aquesta barca foseca que en passeja
pel blau tranquil del port
troba a faltar la dolça marinera
que fores tu, senyora de l'all fosc.



Mestre, per què plou?



Homenatge a Carles Salvador

MANEL PITARCH

És el professor qui ha d'anar entorn del deixeble, i no al contrari. No és la veu del professor que pregunta «Què és la gramàtica?». És la veu de l'alumne que diu «Per què plou?». El deixeble, autoritat, demana la resposta.

CARLES SALVADOR

Matí d'escola al carrer del Joc.

Somriures inquietes entre la calç blanca.

«Mestre, per què plou?»

– No us diré el substantiu o el verb, sinó la clau de la caixa màgica, la gramàtica de la il·lusió us portarà a la descoberta.

«Mestre, per què plou?»

– La lluna pintarà el camp en les nits de pau i de guerra.
Del saber, tant en direm, de mots que desperten la idea,
i del roure i de l'alzina, i del Rivet i de l'heura verda,
de les pàgines del món, de l'art, de l'ànima i de la ciència.

«Mestre, per què plou?»

– Mireu de la Mola el portal, la història us nodrirà d'herència,
pujant a la Font de Dalt cerqueu misteris de pedra,
jo només sóc traginer, amb sarró de guix i de lletra,
cobert de la pols del camí que em portà des de València.

«Mestre, per què plou?»

– Vigileu bé el manantial del flux que apaivaga la pena
ni l'engruna del pa sec, no ha d'emboirar la proesa.
Ausiàs, Montessori, Pompeu..., aprenem i parlem la llengua.
Que la norma siga normal, com la torre ancestral vol la treva,

«Mestre, per què plou?»

La resposta mai es clou sinó en el cor del poema.



tot sol, Carles Salvador hi passeja

Sant Pau d'Albocàsser, octubre del 33

JOSEP PORCAR

Té ales el vent? // Té ales.

CARLES SALVADOR

Badalls, rampells, llargues ràfegues
de tardor alcen lentes polsegueres
a la soca boirosa dels plataners.
Un esquirol per l'arcada s'enfila
al fons ramallut de l'arbreda.
Tot sol, Carles Salvador hi passeja.

La gran heura respon: té ales. I arrauxat,
com un llamp, tus l'oreig quatre ànimes.
Com espectres, com estornells cova
els ous de llurs àngels, i fulles mortes,
enlairant-se, s'hi congreguen i mumuren
amb l'últim amanyac de les tòrtoraes.

L'ermitori, la colònia, els infants, tot
s'envola com l'amor dins d'un poema.
A cada càntic, banderes pentinades
i, a cada pas, un cruixit mil·lenari.
Tot sol, Carles Salvador hi passeja.
L'ària és la llum; el seu vent, l'escenari.



veles hissades a un somni esquingat

Solcant abismes

ROMÀ BERNAD I NEGRE

Vas poder fer el tast de l'ambrosia
escrivint en ta llengua maternal,
vas acomplir ton deure cada dia
de fer del jorn encís i goig vital.

Des del record d'un idil·li al migdia,
vermell en to major, tan amical,
quan el bes als llavis, oh, dolça aimia!,
li donava a l'amor el vers que cal.

Sobre onades ardents, tardors de cendra,
solcant la mar amb vaixell de joguina,
veles hissades a un somni esquinçat,

brandant un pensament de fulla tendra,
la Rosa dels vents i un cant de gavina
et van menar a ports de llibertat.

Si es ponía el sol, naixia la lluna,
fortor de geranis i un rossinyol,
préssecs de molla d'or, lletres de pruna,
espígol i raïm flairats al vol.

Quin cos de lluna blanca, de pell bruna,
llavor de fulla i tarda sense dol,
esdevé blavor de vida, fortuna,
folia revoltada i marejol?

Si la paraula és blana, el plany del cor
el bastires lluny de falsos lirismes:
la teua veu ultrapassa el temporal!

La teua nau navega ran del plor.
Mentre xiula horitzons, solcant abismes,
s'hi torna per nosaltres fruit tendral.



escriure poemes, cavalcar de nou



Escriure poemes no canvia el món

JOSEP LLUÍS ABAD I BUENO

Escriure poemes no canvia el món,
però trau la brutícia de l'intel·lecte.
Escriure poemes no ens dissol el jo,
però t'asserena la melangia.
Escriure poemes és mirar-te a l'espill
i veure, encara, la voluntat de tendresa.
Escriure poemes és com l'horitzó lliure
on reprenen els cavalls la galopada.
Un poema ens escriu el món enrabiàt,
la púrria d'algunes ànimes i els canvis.
La paraula foragita el suïcidi,
genera esperança i modula cançons.
Llegir un poema mitiga els ultratges,
però injecta en la carn passions,
rebenta els furóncols de la ignomínia
i, amb els altres, et fa caminar.
Escriure un poema que no vol retalls
i sí la dignitat de les petites lluites:
sou, casa, taula, estima, temps.
Un poema d'aire i aigua que despulle
la roba injusta d'unes mòmies governants.

Escriure poemes, cavalcar de nou.



l'aigua als bancals i la tinta a les fulles en blanc

Lletra i solcs

REIS LLIBERÓS

Lletra i solcs,
l'aigua als bancals i
la tinta a les fulles en blanc.

Carles Salvador sap de l'aroma de la fusta,
dels arbres,
com bon fill de fuster.
S'envolta de l'esperit i fang del llaurador
i la paciència i gramàtica del mestre.

Històries, poemes,
lletres que lligen i creixen,
essència de terra que colpeja i
llavor que enforteix,
que lluita,
que busca l'aire i el sol.

Carles Salvador sap de l'arrel de les paraules,
les escrites i les altres,
totes,
nascudes a una hora perfecta,
ball d'un calendari de fruites,
de temps
i besos a mig fer.

Idil·li

Quin pensament de fulla tendra
quan et vaig prendre la mà!

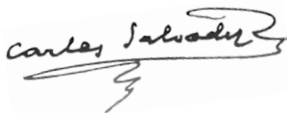
I vas hissar les veles del somrís.
Jo vaig agombolar les ànsies del vent
i el Paradís vingué a nosaltres
sobre les onades del respir.

Quina blavor de vida
dins la salabor del bes!

Si es ponía el sol naixia la lluna.
La mà dins la mà
i una fortor de geranis entorn
vestida de paraules suaus...

Potser hi havia un rossinyol, també.
No sabríem dir-ho
perquè a les veles del somrís
es trencava tota cançó amorosa,
forana.

Amb nosaltres: la tendror de la fulla
i aquella punta d'aire que es rebrega als llavis...
I no altre, sino tu i jo.

A handwritten signature in black ink that reads "Carles Salvador". The signature is written in a cursive, flowing style with a long horizontal stroke underneath.



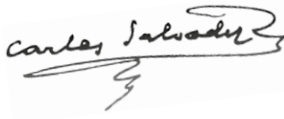
Elogi de la meua terra

Si jo anés lluny no sé on me detindria;
en cada cim faria el cap enrere;
de dalt estant voria ma València
i el món restant em semblaria pobre.

Ni aquell carrer de gratacels immensos,
ni aquell saló de dansarines belles,
ni aquell brogit de màquines i màquines.
Sols esta pau, este cel i esta terra...

També esta mar.
Si jo anés lluny, la proa
del meu vaixell sabia –cada dia–
de l'enyor d'un únic meridià.

Però de nit, resseguint les estrelles,
mon esperit tornaria's seré
en esguardar el banderí de l'Óssa.

A handwritten signature in black ink that reads "Carles Salvador". The signature is written in a cursive style and is underlined with a long, horizontal stroke that ends in a small flourish.





Homenatge a Carles Salvador celebrat el 25 d'octubre del 2015 per El Pont Cooperativa de Lletres en col·laboració amb el grup de teatre l'Enfilat al Teatre del Raval de Castelló de la Plana





Homenatge a Carles Salvador celebrat el 25 d'octubre del 2015. D'esquerra a dreta, els poetes d'El Pont Cooperativa de Lletres Romà Bernad, Josep Porcar, Josep Lluís Abad, Susanna Lliberós, Reis Lliberós, Vicent Jaume Almela, Manel Pitarch, el cantautor Artur Álvarez i l'escriptor i presentador de l'acte Antoni Pitarch



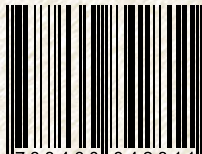
Aquesta edició especial de l'obra col·lectiva
Un pont de lletres per a Carles Salvador
s'acabà d'imprimir als tallers de Llar Digital
el dia 12 de desembre del 2015, 83é aniversari
de les Normes de Castelló, de les quals
fou impulsor el mestre de Benassal.

5^é ANIVERSARI
el pant
COOPERATIVA DE LLETRES

Amb el patrocini de

VETAVISUAL
SERVEIS DE COMUNICACIÓ GRÀFICA I EDITORIAL

ISBN-13: 978-84-608-4281-1



9 788460 842811